

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: V. N. X., zastoupeného JUDr. Vladimírem Gelbičem, advokátem v Praze 2, Jugoslávská 11, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2005, čj. OAM-1442/VL-07-P17-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2006, čj. 48 Az 5/2006 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 12. 2005, čj. OAM-1442/VL-07-P17-2003, rozhodl o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodl o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 11. 4. 2006, čj. 48 Az 5/2006 - 19, zamítl. Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného zákonného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria

nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39¹.

Zájmem stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů kasační stížnosti stanovený § 103 odst. 1 s. ř. s., ale také uvést, v čem spatřuje přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V posuzované věci stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití kritérií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že (stejně jako v žalobě) za stěžejní považuje námitku stran rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyl udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, a to zejm. ve vztahu k nedostatečnému odůvodnění tohoto rozhodnutí. Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnými otázkami se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, z nichž lze namátkou uvést např. rozsudek ze dne 19. 7. 2004, čj. 5 Azs 105/2004 - 72, publikovaný pod č. 375/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Azs 12/2003 - 38², rozsudek ze dne 26. 4. 2006, čj. 8 Azs 179/2005 - 38³, a rozsudek ze dne 17. 2. 2006, čj. 8 Azs 195/2005 - 66⁴.

Stěžovatel v kasační stížnosti dále uvedl, že informace, o něž krajský soud opřel své rozhodnutí, jsou odlišné od informací na internetových stránkách Výboru pro náboženskou svobodu ve Vietnamu (www.crfvn.org), informací MZV USA obsažených v ročních zprávách o mezinárodní náboženské svobodě a informací Hnutí za demokracii ve Vietnamu. Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel tyto informace v řízení před krajským soudem nepředložil, ani na ně neodkázal. Z pohledu přezkumu kasačním soudem se tak jedná o skutečnosti, které stěžovatel uplatnil poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí, a k nimž Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za situace, kdy stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

¹ <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=6743>

² <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=3072>

³ <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=6950>

⁴ <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=5898>

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

